

Instanța de fond: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău
Judecător: V. Boico
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: B. Bîrcă
M. Moraru
M. Ciugureanu

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
Î N C H E I E R E

09 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Ion Vîlcov și Vera Macinskaia

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Bivol Natalia,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de APLP - 53/362 împotriva lui Bivol Alexandru și Bivol Natalia, intervenient accesoriu S.A. „Termocom” privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2013, prin care apelul declarat de către Bivol Natalia și Bivol Alexandru, a fost respins, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02 februarie 2012,

A C O N S T A T A T:

La 02 februarie 2011 reclamanta APLP - 53/362, a înaintat în instanța de judecată o acțiune împotriva lui Bivol Alexandru și Bivol Natalia, intervenient accesoriu S.A. „Termocom” privind încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în conformitate cu prevederile Hotărîrii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2001, proprietarii de locuințe sunt obligați să achite lunar plata pentru serviciile comunale.

A mai menționat reclamanta APLP - 53/362 că, din cauza nerespectării acestei obligații, prin neachitarea bonurilor de plată pentru serviciile prestate de S.A. „Termocom” la 01 septembrie 2011, pîrîții Bivol Alexandru și Bivol Natalia,

domiciliați pe adresa mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor, nr. 16/3, ap. 30, au acumulat o datorie în mărime de 18004,16 lei.

Totodată, reclamanta APLP - 53/362 a mai specificat în susținerea acțiunii înaintate că, toate încercările reclamantului de a soluționa litigiul pe cale extrajudiciară, prin expedierea în adresa pârților a reclamațiilor cu preîntâmpinarea de achitare a datoriilor, s-au soldat cu eșec.

Solicită reclamanta APLP - 53/362, încasarea din contul pârților în beneficiul său a datoriei în mărime de 18004,16 lei și taxa de stat.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02 februarie 2012, acțiunea înaintată de APLP - 53/362, a fost admisă integral. S-a dispus încasarea din contul lui Bivol Alexandru și Bivol Natalia în beneficiul APLP-53/362, suma de 18004,20 lei – cu titlu de datorie pentru energia termică și suma de 540,13 lei – cu titlu de cheltuieli de judecată (taxa de stat), în total de - 18544 (optsprezece mii cinci sute patruzeci și patru) lei 29 bani.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2013, apelul declarat de către Bivol Natalia și Bivol Alexandru, a fost respins, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02 februarie 2012.

Invocînd ilegalitatea acestei decizii, la 12 aprilie 2013, Bivol Natalia, a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea integrală a decizia instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu remiterea pricinii la rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a indicat că, atît hotărîrea primei instanțe, cît și decizia instanței de apel, au fost adoptate cu aplicarea eronată a normelor de drept material și au fost încălcate normele de drept procedural.

Totodată, mai invocă recurentul că, instanțele de judecată nu au constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a litigiului.

Din actele pricinii se constată cu certitudine că, decizia recurată a fost expediată în adresa părților la 31 ianuarie 2013(f.d. 60), însă la materialele pricinii, lipsesc probe care ar certifica data recepționării de către recurent a deciziei instanței de apel, astfel, instant de recurs consideră că recursul a fost decalarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Bivol Natalia, este inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) C.P.C., părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) C.P.C., cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C.. Mai mult decât atât, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, recursul fiind vădit neîntemeiat.

Din actele pricinii se constată cu certitudine că, la 02 februarie 2011 reclamanta APLP - 53/362, a înaintat în instanța de judecată o acțiune împotriva lui Bivol Alexandru și Bivol Natalia, intervenient accesoriu S.A. „Termocom”, prin care a solicitat încasarea din contul pîrîților în beneficiul său a datoriei în mărime de 18004,16 lei și taxa de stat.

Totodată, Colegiul Judiciar al instanței de recurs menționează că, instanțele de judecată ierarhic inferioare corect au determinat că, la 01 septembrie 2011 pîrîții Bivol Alexandru și Bivol Natalia, domiciliați pe adresa mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor 16/3, ap. nr. 30, au acumulat o datorie în mărime de 18.004,16 lei, din cauza nerespectării acestei obligații, prin neachitarea bonurilor de plată pentru serviciile prestate de SA „Termocom”.

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție analizînd situația de fapt din prezenta speță în raport cu materialele anexate la dosar, consideră oportun de a reitera prevederile art. 17 din Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19.02.2002, plățile pentru serviciile comunale, locative se percep de la proprietari, chiriași și locatarii caselor individuale, apartamentelor/încăperilor nelocuibile din bloc conform contractelor, în baza conturilor lunare respective pentru fiecare tip de serviciu eliberat de furnizorii gestionari sau prestatorii de servicii.

Totodată, instanța de recurs, remarcă necesitatea de a reitera și prevederile art. 25 din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402-XV din 24 octombrie 2002 potrivit căruia, persoanele fizice și juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sînt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și utilizator.

Colegiul judiciar al Curții Supreme de Justiție menționează că, este întemeiată concluzia primei instanțe, menținută prin decizia instanței de apel în sensul dispunerii de a încasa din contul lui Bivol Alexandru și Bivol Natalia în beneficiul APLP-53/362, suma de 18004,20 lei – cu titlu de datorie pentru energia termică și suma de 540,13 lei – cu titlu de cheltuieli de judecată (taxa de stat), în total de – 18544, 29 bani.

În această ordine de idei, instanța de recurs mai specifică faptul că, instanțele de judecată, au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect

probele administrate în sensul soluționării corecte a pricinii date, iar argumentele invocate în recursul declarat de Bivol Natalia, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel, căroră instanța judecătorească le-a dat o apreciere corectă, avînd la bază cummul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare și apreciate conform cerințelor art. 130 C.P.C..

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 C.P.C. al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 C.P.C. și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

În același timp, completul relevă că, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicînd corespunzător normele de drept material și respectînd normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Bivol Natalia, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) C.P.C., completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de Bivol Natalia, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

/Semnătura/ Iulia Sîrcu

Judecătorii

/Semnătura/ Ion Vîlcov

/Semnătura/ Vera Macinskaia

Copia corespunde originalului

Judecător:

Vera Macinskaia